

den i Danmark, hvilket betyder, at denne gruppe udlændinge samlet set bidrager negativt til samfundsøkonomien med mellem 15 og 20 mia. kr. årligt.

Det er muligt, at regeringen har ret i, at der blandt udlændinge fra den tredje verden med ophold i Danmark er nogle, der besidder ressourcer og kvaliteter, der er brug for, men samlet set har disse udlændinge ikke kompetencer, der er brug for i Danmark.

Dansk Folkeparti er derfor imod selve formålsbestemmelsen og har stillet ændringsforslag til lovforslaget om at »nyankomne udlændinge« ændres til »udlændinge, der har opnået opholdstilladelse«. Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1.

Derudover er der ikke nogen klar definition af, i hvor lang tid man er en nyankommen udlænding. Der er ikke nogen afgrænsning heraf i lovforslaget, og man kan visse steder i lovforslagets bemærkninger få den opfattelse, at man vedbliver med at være en nyankommen udlænding indtil det tidspunkt, hvor man kan erhverve permanent opholdstilladelse.

Udlændinge kan efter de nye regler gældende fra 1. juli 2002, der følger af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti af 7. maj 2002, erhverve permanent opholdstilladelse efter 7 års ophold her i landet. Dansk Folkeparti finder 7-års-reglen både rimelig og fornuftig, men det skal nævnes, at Dansk Folkeparti gerne så en ændring af udlændingeloven, således at udlændinge, der har opholdstilladelse i Danmark på baggrund af en asylansøgning, ikke skal kunne opnå permanent opholdstilladelse. Alene udlændinge, der har anden opholdsgrund i Danmark og har opholdt sig her i mindst 7 år, skal kunne søge om og erhverve permanent opholdstilladelse, når visse betingelser i øvrigt er opfyldt.

Bagved denne sondring ligger, at Dansk Folkeparti som udgangspunkt mener, at flygtninge skal vende tilbage til deres hjemland, når den trussel, de er flygtet fra, ikke længere er til stede. Det er vigtigt at forstå, at flygtninge kun opholder sig uden for deres land af nød og har både en folkeretlig ret og ikke mindst en moralsk pligt til at vende tilbage, når omstændighederne igen er til det.

Derimod skal der være en mulighed for, at andre udlændinge, f.eks. familiesammenførte eller

personer, der har boet her i landet i kraft af deres arbejde her, skal kunne erhverve en permanent opholdstilladelse efter mindst 7 års ophold, når visse øvrige betingelser er opfyldt. Sådanne betingelser er som bekendt solide dansk kundskaber, selvforsørgelse, ingen modtagne sociale ydelser, ingen begået kriminalitet m.v.

Det faktum, at mange udlændinge specielt fra den tredje verden forsøger at udnytte bestemmelserne i Flygtningekonventionen af 1951 til under påberåbelse af at være forfulgt af immigrere til et land i den vestlige verden, herunder til Danmark, forstærker kun nødvendigheden af at skelne mellem flygtninge og immigranter og lovgive forskelligt for de to persongrupper.

Der er imidlertid endnu ikke i Folketinget et flertal for denne helt nødvendige forståelse af at skelne mellem udlændinge, der opholder sig her i landet som følge af forfølgelse i hjemlandet (flygtninge), og udlændinge, der kommer hertil, fordi de som f.eks. familiesammenførte (immigranter) derfor ønsker en permanent tilknytning til Danmark.

Dansk Folkeparti er imod, at regeringen udhuler 7-års-reglen, og oprindeligt har regeringen oplyst, at den nye regel skulle opfattes som en sikkerhedsventil, men nu kan man frygte, at reglen kommer til at virke som et stort hul.

Der er stillet ændringsforslag til lovforslaget, der har den virkning, at muligheden for at få permanent opholdstilladelse tidligere end efter 7 års ophold udgår.

Dansk Folkeparti vender sig ligeledes imod muligheden for, at der til gruppen af nyankomne udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet på grundlag af ægtefællesammenføring, kan gives virksomhedsbaserede tilbud, og at staten yder et programtilskud på 6.500 kr. pr. måned i indtil 9 måneder til kommunen for hver udlænding, der kommer i beskæftigelse og bliver selvforsørgende.

Det må som udgangspunkt stå klokkeklart, at det offentlige ikke har nogen pligt over for denne gruppe af udlændinge, idet der i henhold til gældende regler påhviler ægtefællerne en gensidig forsørgelsespligt. Det er tillige en klokkeklar betingelse for overhovedet at opnå tilladelse til familiesammenføring, at den herboende kan forsørge den sammenførte og godtgør at være i stand hertil.